

ĐẰNG CHỊU-ĐÓNG-ĐINH VÀO THÁNH GIÁ

... Trong nhà con, trên đầu tủ có đặt tượng Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ chịu-đóng-đinh. Năm con lên 4 tuổi, có một bà đạo đức đến thăm gia đình. Bà đưa con đến trước Thánh Giá và giải thích cho con biết:

- Hình Người treo trên Thánh Giá là Đức Chúa GIÊSU, Vị Anh Cả của loài người!

Kể từ giây phút ấy, con đặc biệt yêu mến Đức Chúa GIÊSU chịu-khổ-hình. Trong trái tim non nớt, con vô cùng xót xa với ý nghĩ:

- Thật tội nghiệp Đức Chúa GIÊSU!

Đó là niềm đau sâu kín nhất của con trong thời thơ ấu. Con rất tội nghiệp Anh Nhỏ GIÊSU. Con bắt đầu yêu mến Ngài. Con cố gắng làm vui lòng Ngài đến độ không bao giờ chủ ý phạm một lỗi nào làm mất lòng Ngài.

Anh Nhỏ GIÊSU bị đóng đinh trên cây Thánh Giá đen, ngay từ hôm ấy đặc biệt lôi kéo con và có ảnh hưởng mạnh trên con. Con cảm thấy lòng con tràn ngập tình yêu mến Ngài. Nhiều lần trong ngày - nhất là vào chiều tối - con đến sắp mình trước tủ, bên trên có đặt Thánh Giá, để làm bạn với Đức Chúa GIÊSU, hầu Ngài không đơn độc và không sợ quân lính đến bắt đi cùng hành hạ.

Thình thoảng, chị giúp việc bắt gặp con xó-rở bên cạnh chiếc tủ này. Nhưng chị không bao giờ nghi ngờ hoặc đoán ra lý do sự hiện diện của con. Cho đến một ngày, con bị tố cáo cách bất công về sự có mặt bên chiếc tủ.

Năm con lên 5 tuổi, sau cuộc du hành xa, Ba con mang về cho gia đình một hộp kẹo trái cây rất ngon và con rất thích. Mẹ con để hộp kẹo trong chiếc tủ mà bên trên có Cây Thánh Giá.

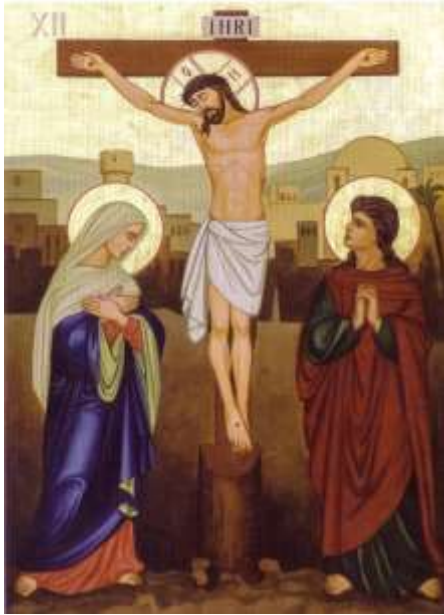
Trước khi có hộp kẹo, con đã có thói quen kéo chiếc ghế đến gần tủ, rồi leo lên ghế, để có thể chiêm ngắm Đức Chúa GIÊSU cách rõ ràng hơn. Đây là phương thế duy nhất giúp con nhìn thật gần đôi tay và hai bàn chân bị đóng đinh của Anh Nhỏ GIÊSU.

Nhưng vào một đêm, khi con đang leo lên ghế mà không hề nghĩ đến hộp kẹo trong tủ, bỗng chị giúp việc bắt gặp con. Tổ dẫu ngạc nhiên và khinh khi, chị nắm lấy tay con và nặng lời trách mắng. Chị nói:

- Cái con bé tham ăn! Bé thò mũi vào nơi không được phép. Bé ăn cắp kẹo, để rồi người ta sẽ nghĩ là chính chị giúp việc ăn cắp! Được rồi, tôi sẽ kể cho hết mọi người nghe chuyện bé ăn cắp kẹo!

Nói xong, chị giúp việc đưa con đến tố giác với Ba con. Nghe xong, người nói:

- Ba không ngờ con cũng hành động giống y như mấy chú chuột con, trốn vào xó để ăn vụng!

Con vô cùng ngạc nhiên. Cho đến lúc ấy, con không hề biết nói dối và bất công là thế nào. Con cũng không thể hiểu tại sao chị giúp việc dám nói một điều không đúng sự thật. Bởi lẽ chị chưa bắt quả tang. Chị chỉ suy luận lầm lạc theo dáng vẻ bề ngoài mà thôi.

Nhưng mọi sự chóng quên đi. Con lấy lại con đường cũ là thường xuyên đến làm bạn với Anh Nhỏ GIÊSU mà con không bao giờ quên, ngay cả khi nô đùa, chạy chơi .. Không biết bao nhiêu lần, núp sau cánh cửa, con nhỏ không biết bao nhiêu giọt nước mắt vì xót thương Anh Nhỏ GIÊSU bị đóng đinh trên Cây Thánh Giá. Trong trái tim non nớt và trong đầu óc bé thơ, con thường xót xa với ý nghĩ:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ bị cô đơn!

Vì thế, cả khi đang dạo chơi với Ba, con cũng nhớ đến Đức Chúa GIÊSU, đang ở một mình và hân Ngài rất sợ các binh lính đến bắt Ngài!

Chứng từ của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Brazil, thuộc dòng Nữ Phanxicô Bác Ái và Đền Tạ.

... "Thưa anh chị em, khi tôi đến với anh chị em, tôi đã không dùng lời lẽ hùng hồn hoặc triết lý cao siêu mà loan báo màu nhiệm của THIÊN CHÚA. Vì hồi còn ở giữa anh chị em, tôi đã không muốn biết đến chuyện gì khác ngoài Đức Chúa GIÊSU KITÔ, mà là Đức Chúa GIÊSU KITÔ chịu-đóng-đinh vào Thập Giá" (1Côrintô 2,1-2).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 20-22)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt